

Enighed om. Den Del, det ikke lykkes at opnaa Enighed om, maa man saa lade bero til bedre Tider, men det sker ingenlunde for at opgive dem. Det er meget smukt at høre af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at Byrepræsentanterne saa gerne ville hjælpe Landbruget. Det er noget, vi have hørt saa tit, det beklagelige er kun, at hver Gang, der foreligger et Lovforslag, som skal hjælpe Landbruget, staa Byrepræsentanterne op og sige: Ja, vi ville saa gerne hjælpe Landbruget, men blot ikke paa den Maade. Blive de saadan ved, kan det vare længe, inden Hjælpen kommer. Nej, hvis Byrepræsentanterne virkelig ville hjælpe Landbruget, vil der her være en Lejlighed, hvor de kunne lade Gærning følge paa Ord.

Til Slutning skal jeg blot bemærke, at det var med stor Interesse, jeg hørte den glødende Anerkendelse, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds ydede Socialdemokratiet. Jeg forstod det endog saaledes, at det ærede Medlem af Forhandlingerne i forrige Uge havde faaet det Indtryk, at der var en Plads ledig i en Alliance.

Neergaard: Skønt jeg i det væsentlige kan henholde mig til de Udtalelser om de her foreliggende Lovforslag, som jeg fremkom med ved Sagens 1ste Behandling her i Salen, vil jeg dog, da vi nærme os Slutningen af Forhandlingen, ikke undlade at meddele den Opfattelse, som mine nærmeste Meningsfæller og jeg have af Sagen. Det er vor Overbevisning, at disse Love og ikke mindst i den Skikkelse, hvori de nu foreligge med den vedtagne Ændring, som der fra anden Side er blevet opponeret saa stærk imod, ere et stort og betydningsfuldt Fremskridt i vor Skattelovgivning, et Fremskridt, som vi paa det bedste og varmeste anbefale til Vedtagelse. Man skulde tro, at fra dette Tings Side, som for Aartier tilbage har været en saa ivrig Forkæmper for Princippet om Beskatning af Formue og Indtægt — og det gælder ikke mindst Socialdemokratiet, som med lige saa stor Styrke som Venstre har forlangt Reformen gennemført — var muligt at stemme for en Reform, som gennemfører Formue- og Indtægtsbeskatning som et fast Led i vort Skattesystem. Dette Fremskridt er af en saa overordentlig stor Betydning, at dette alene i hvert Tilfælde for mig vil være tilstrækkeligt til at ønske disse Lovforslag vedtagne. Det skal nok vise sig, at Princippet om en Formue- og

Indkomstskat er et saa stort og frugtbart Princip i Skattelovgivningen, at det her som i England og andre Lande, hvor det er indført, i Tidens Løb vil brede sig og udvikle sig paa andre, mindre retfærdige Skatters Bekostning. Dernæst kunne vi ogsaa, tror jeg, alle sammen være enige om, at saavel Bygningsskatten som Hartkornsskatten ere uretfærdige Skatter, som det gjaldt om at faa væk. Jeg kan paa ingen Maade erkende, at det skulde være en Anke mod en Lettelse af de uretfærdige Hartkornsskatter, at den Mand, der har meget Hartkorn, opnaar større Lettelse end den Mand, der har lidt. Jeg kan overhovedet ikke begribe, hvorledes man, naar man vil gaa til en Reform af eller Afskaffelse af Hartkornsskatterne, skulde gøre det paa anden Maade end ved at give den Mand, der har større Hartkorn, mere Lettelse end den Mand, der har mindre Hartkorn, for ikke at tale om den, der slet intet har. Ved Siden af have vi jo Formue- og Indtægtsskatten, og naar de Herrer ere saa ængstelige for den store Fordel, som ved disse Love kan tilflyde de mere bemidlede Medlemmer af Samfundet, har den Indvending for mig ikke nogen Betydning eller Vægt. Det er nemlig klart, at hvis Folk med 1,000 Tønder Hartkorn virkelig eje deres Hartkorn, komme de ogsaa til at betale i Kraft af Formue- og Indtægtsskatten et saa klækkeligt Beløb, at der ikke bliver noget væsentligt at anke over, og den Mand, der skal svare Skat af Hartkornet, men intet ejer, eller i alt Fald kun lidt, opnaar en Lettelse. Det er i god Overensstemmelse med alle fornuftige Skatteprincipper.

Naar jeg har denne Hovedbetragtning, vil det ikke kunne undre, at jeg ogsaa for mit Vedkommende ønsker at faa den Ændring vedtaget, som er indført efter Udvalgsflertallets Forslag. Denne Ændring kan efter min Formening kun forbedre Forslaget yderligere, men det skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, idet jeg med Hensyn til Forsvaret for denne Ændring kan henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser.

Jeg skal ikke undlade at sige, inden disse Lovforslag skulle forlade Folketinget, at naar mine Partifæller og jeg stemme for dem, er det, som sagt, i klar Forstaaelse af, at der ved disse Love skabes et væsentligt Fremskridt og gives Lettelser til nogle af de Skatteydere her i Landet, som i saa høj Grad trænge til Lettelser, men vi gøre det tillige i Haab om, at ogsaa den anden Del af Skattereformen sam-